

Eğreti Misafir

– Mosell 07 · 11 Mart 2015

.....

Uçak Kanada Hava Alanına indiğinde çocuklarımla kendimi çok rahat hissetmişim.

Son baharın yaprak dökümü gibiydi bıraktıklarım ve acılarım. Sanki dalları budanmış ,ağaç yaprakları, altına dökülmüş bir rüzgar esse hepsini silip götürecekmış gibi bende öyle oldum. Bedenim çektiğim acıları taşıyamıyordu sadece tesellilerle kendimi avutuyordum.

Neyse ki Can` vardı bizi karşılayacak, bizde kendimizi gecmişte olanları bırakıp yeni hayata başlamak için ilk adımımızı Kanada da attık.

Yaşam buydu. Uçaktan yürüdük kimlik sorgulamadan geçtikten sonra çocuklarımla birlikte valizlerimize doğru yöneldik. Tam O arada karşı vitrinden Can bize el sallıyordu, hoş geldiniz diye. Yanında eski bir Dostu` ile Valizlerimizi aldık .

Bizi karşılamak için arabayla gelmişlerdi Eşyalarımızı yükledi CAN birer hoş geldin karşılaşmasından sonra arkadaşının arabasıyla evin yolunu tuttular. CAN` da zaten ilk geliş adresi arkadaşın eviydi aile dostu olduğu için hiç yadırgı görmüyorduk. Başı darda kalan orada kalıyordu, öylede iyilik seven dostların olacak arada. Yağmasada gürlüyorlar.

Geceyi arkadaşının evinde geçirdik CAN` la düşündük orada kalabalık bir şekilde kalmamız bizim açımızdan yük olacağımızı sandık daha yakın olan bir tanıdıkta kalmayı pilânladık. Aile olarak zaten kalacak yerimiz olmadığı için valizlerle Kanada`nın yolunu tutan tanıdık yada akrabaya sığınıyor. Bizde onu yaptık. Bir kaç hafta kalıp tanıdıklarda kendimize ev tutmayı kararı verdik.

Dediğimiz gibide oldu. Ertesi sabah uyandıığımızda arkadaşın orada kahfaltılar yapıldı, kolanyalar ikram edildikten sonra evin sahibesine CAN; arkadaşım biz daha fazla burada seni zahmete sokmayalım benim bir akrabam var. Hanımla karara vardık biz yola çıkmamız lazım. Arkadaşın eviyle akrabanın evi arasında nerden baksan bir 600 km var.

Yine bu kez arkadaşından "CAN rica eder Volkan` sen bizi oraya sürermisin dedi??. Volkan` da hiç tereddüt etmedi arkadaşım bana okadar iyiliğiniz dokunduki anam babam yapmaz azmı yardımını gördüm. Sizler benim için ikinci ailemsiniz der Dostlar bugünler için varız.

Bu iyiliği ben bunu size ömür boyu çalışsam ödeyemem ne demek arzunuz olur dedi. Tüm aile eşyalarını arabaya yüklediler herkes sevinç içinde , geldikleri ülkede o kadar hırpalamışlar ki gazetenin kokusunu bilene burunlarına çekiyorlardı!. Burada gazete hafta da bedava gelir.

insanlar kaldıkları yerleşim yerinde , ne olup bittiğinden haberdar olurlar. Kendi Ülke`lerinde ancak parayla alacaklarda ne oldu bittiğini öğrenecekler. İnsanlar kendilerini yaşatsınlar, bilgilenmek için gazetemi alsınlar bayağı bir küflet oluyor demek istediğim.

Sokakları gıcır gıcırdu. Geldikleri yerde haftada bir ayakkabı eskitiyorlardı. Yolları taşlı toz toprak içindeydi. Ne kadar da Egenin " incisi desekte orada insanlar çok cambazlar. Doğru düşünmek onları "inci" Şehirde yaşatamıyordu. Çünkü Kanada` da bu insanlar daha sade ve düzgün, huzurlu yaşayan

insanlardı.

Her şey kurallı burada. Alt yapıları vardı. kimsenin kimseden korkusu yoktu. Özgür bir ülke. Egenin incisi dediğim yerde ise insanlar bambaşka. Komşu komşusunu çekemiyordu!.iletişim sıfırdı apartman hayatlarında sadece dedi kodu yatağıydı.Dedektif gibilerdi daire hayatı yaşayanlar kim ne giyiyor kim ne içiyor!. Onun giyiminden tut yaşantısına uzanacak kadar sataşıyorlardı!.

Oysaki Kanada` da böyle banaz kafalar çok nadirdir. Herkesimin kendini yaşatacak kadar gelir kaynakları olur, kendilerini programlarlar. Kimse, kimsenin nasıl yaşadığını bilene bilmez, sadece bu insanlarla karşılaştığında güler yüzle bir merhaba demen yeterlidir. "O gün, o insanlara Dünyayı bağışlamışın gibi gelirdi. Selamı alanda sevinir verende. Sanki bir Bayram günü gibidir!.

Kendi Ülkelerinden aldıkları darbeleri burada tamamen unutmak! Yeni bir hayat kurmak ömürleri boyunca kendileri için iyi olan, isteklerini gerçekleştirme çabası sürer. Daha önce burada uzun yıllar yaşadıkları için ege`nin havasına alışmamışlar. Fırtınalı bir Şehir`di Onlara göre. Oradaki yaşam gidişati, onlara göre uygun değildi. Daha fazla kendilerini zorlamak istemiyorlardı.

Kanada`nın yaşamını tenefüs etmişlerdi. Burada doğruluk vede düzgün yaşama bu ailenin kuralıydı. Kendilerini her defasında "ege`de kuşaltılmış gibi hissettiler. insanın Huzur bulduğu yeri kendini ait hissettiği "Ülke veya "evdir!. Bunlarda dünya hepimizin "bizde "huzurumuz nerdeyse orada yaşayacağız dediler hiç tereddüt bilene etmeden!.

Başaracaklarını burada bir şeyler yapacaklarını biliyorlardı. Dedikleri gibide oldu kendilerine olan güvenlerini hiç bir zaman kaybetmediler. Bunlar kendilerini yaşatma mücadelesini başlattılar, ilk adımlarınıda Kana`da attılar. Arabaya Valizleri "CAN yükledi değerli dost arkadaş olan "Volkan ın arabasına tüm aile fertleri bindik, akrabaya doğru yol aldık. Artık bütün aile birleşmişti hepimiz sevinçliydik.

Kalacak yerleri olmadığı için, "Can ve "Keriman çocuklarıyla birlikte kendileri için uygun olan yerlerde konuk edileceklerini beklerler?. Ya kabul etmezlerse, korkularıda vardı!. çocuklar, anlamıyorlardı Tabiiki. Onlar, sadece aile büyükleri nereye giderse, orada mutlu oluyorlardı. çünkü, aile çocukların hep yanındaydı.

Toronto.nada 12 / 11 / 2014